



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 7207/2022
01.12.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у поступку предлагача ЈЗУ Дом здравља ..., Република ..., чији је пуномоћник Јелена Крстић, адвокат из ..., против противника предлагача АА из ..., коју заступа Добривоје Трајковић, адвокат из ..., ради признања стране судске одлуке, одлучујући о ревизији противника предлагача, изјављеној против решења Апелационог суда у Нишу Гж 691/2022 од 15.03.2022. године, у седници већа одржаној дана 01.12.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија противника предлагача изјављена против решења Апелационог суда у Нишу Гж 691/2022 од 15.03.2022. године.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Нишу Гж 691/2022 од 15.03.2022. године, преиначено је решење Вишег суда у Врању Р 76/17 од 02.12.2021. године па је призната пресуда Основног суда у Пљевљима П 367/16/17 од 16.11.2016. године којом је противник предлагача обавезана да предлагачу на име трошкова школовања по основу уговора о специјализацији број 01-466 од 11.09.2001. године плати износ од 40.585,85 евра са законском затезном каматом обрачунатом од 01.05.2007. године до исплате.

Против правноснажног решења донетог у другом степену противник предлагача је благовремено изјавила ревизију из свих разлога предвиђених Законом о парничном поступку.

Предлагач је поднео одговор на ревизију.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410.став 3.тачка 5. Закона о парничном поступку (Службени гласник РС број 72/11...18/20), у даљем тексту ЗПП, који се у овом ванпарничном предмету примењује на основу члана 30.став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни касациони суд је оценио да ревизија противника предлагача није дозвољена.

Одредбом члана 30.став 1. Закона о ванпарничном поступку прописано је да се по одредбама првог дела тог закона поступа у свим питањима која посебним

поступцима садржаним у том закону нису друкчије уређена, као и у другим ванпарничним стварима, за које посебним законом нису уређена правила поступања.

Правила поступања за признање страних судских одлука прописана су Законом о решавању сукоба закона са прописима других земаља у одређеним односима.

Чланом 101.став 3. Закона о решавању сукоба закона са прописима других земаља прописано је да против решења о признању, односно извршењу одлуке, странке могу изјавити жалбу у року од 15 дана од дана достављања решења. Према ставу 4. овог члана, о жалби против решења из става 3. тог члана одлучује другостепени суд.

Наведени закон, међутим, не предвиђа могућност изјављивања ревизије против правноснажног решења другостепеног суда о признању стране судске одлуке, због чега је ревизија противника предлагача недозвољена.

Како је, дакле, ревизија изјављена против решења против којег по закону не може да се поднесе, чињеница да је првостепена одлука побијаним другостепеним решењем преиначена усвајањем предлога, не утиче на дозвољеност ревизије, јер се дозвољеност ревизије не цени према одредби члана 403. став 2. тачка 2. и 3. Закона парничном поступку.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 420. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић